

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 11 ΜΑΪΟΥ 1974

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
127

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 404

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί του Ταμείου Συντάξεως Αυτοκινητιστών νομοθεσίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσασμεν και διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

Εισαγωγική διάταξις.

Τò δυνάμει του άρθρου 49 του Νόμου 4841/1930 «περί αυτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ υποχρεώσεως τῶν ὁδηγῶν» καὶ τοῦ άρθρου 50 τοῦ Νόμου 6033/1934 «περί κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 22 'Ιουλίου 1933 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περί αυτοκινήτων ἐν γένει καὶ τοῦ Τ.Π. Ι.Α.Α. κειμένης Νομοθεσίας», συσταθὲν καὶ λειτουργοῦν Ταμεῖον Συντάξεων Αυτοκινητιστῶν (Τ.Σ.Α.) ἀποτελεῖ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ἐδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἐλεγχον τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ ἀσφάλισις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 2 - 4 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων προσώπων διὰ τὴν περίπτωσιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 2.

Πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α. ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς καὶ αὐτοδικαίως :

α. Τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια κατέχουν ἐπαγγελματικὴν ἄδειαν ἱκανότητος ὁδηγοῦ αυτοκινήτου, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν καὶ παρέχουν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Χώρας ἐξηρητημένην ἐργασίαν ὁδηγοῦ αυτοκινήτου δημοσίας ἢ ιδιωτικῆς χρήσεως ἐναντι ἀμοιβῆς, ὡς τοιαύτης νοουμένης καὶ τῆς μισθώσεως αυτοκινήτου, ἐπὶ ποσοστοῖς ἢ κατὰ χιλιομετρικὴν ἀπόστασιν.

Εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀσφάλισιν περιλαμβάνονται καὶ οἱ παρέχοντες ἐργασίαν ὁδηγοῦ εἰς τὸ Δημόσιον, Δήμους ἢ Κοινότητας καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἐπὶ σχέσει ἐξηρητημένης ἐργασίας ιδιωτικοῦ δικαίου ἢ καὶ δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης ἐργασίας δὲν ὑπολο-

γίζεται ὡς συντάξιμος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἰσχύουσας ἐκάστοτε συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Δημοσίου, τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. παρὰ τῷ ὅποιῳ ὑπηρετοῦν.

'Η ἐννοία τοῦ κυρίου ἐπαγγέλματος δὲν ἀποκλείει τὴν ἀσφάλισιν προσώπων μὲ μειωμένην ἀπασχόλησιν ὁδηγοῦ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἄλλην κυρίαν πηγὴν βιοπορισμοῦ.

'Επὶ δυσχεροῦς διακρίσεως ἐξηρητημένης ἢ μὴ ἐργασίας ἢ τοῦ κυρίου ἢ μὴ ἐπαγγέλματος ὁδηγοῦ τινός, οὗτος θεωρεῖται ὡς ὑπαγόμενος εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

β. Οἱ ἰδιοκτῆται αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἐφ' ὅσον ἔχουν τὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλουσιν τούτων, καὶ πληροῦν τὰς ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενας προϋποθέσεις.

γ. Οἱ ἔχοντες τὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλουσιν αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενας προϋποθέσεις ἀφ' ἧς διὰ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου, ἢ συμβολαίου ἀγορᾶς ἢ ἑτέρας τοιαύτης πράξεως, ὁσάκις δὲν ἀπαιτεῖται συμβολαιογραφικὴ πράξις, μεταβιβάζεται αὐτοῖς ἢ χρῆσις ἢ ἐκμετάλλουσιν τοῦ αυτοκινήτου, ἔστω καὶ ἂν δὲν περιέρεται εἰς αὐτοὺς ἢ κυριότης τοῦ αυτοκινήτου μέχρις ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμῆματος.

δ. Οἱ κεκτημένοι ἄδειαν ἐκγυμνασμοῦ ὁδηγῶν αυτοκινήτων ἐφ' ὅσον ἀσκοῦν αὐτοπροσώπως τὸ ἐπάγγελμα τούτου καὶ εἶναι ἰδιοκτῆται χρῆσις καὶ ἐκμετάλλουσι καὶ ἐκπαιδευτικὸν αυτοκινήτου κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παρούσης παραγράφου ἢ ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιοκτησίας ἐκπαιδευτικῶν αυτοκινήτων, ἀποδεικνύουσι δι' ἐγγράφου βεβαιώσεως τοῦ 'Υπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν ἐκπαιδεῦσιν τοὐλάχιστον 20 ὁδηγῶν αυτοκινήτων κατ' ἔτος.

ε. Τὰ μέλη καὶ οἱ μέτοχοι Ὁργανισμῶν ἢ Κοινοπραξιῶν ἢ συγκεκριτημένων ομάδων αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως (φορτηγῶν, λεωφορείων, τουριστικῶν λεωφορείων κλπ.), ὡς καὶ οἱ μετέχοντες εἰς Ἑταιρείας, πλὴν τῶν ἀνωνύμων, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ μεταφορά, ἐπὶ κομίστρῳ, δι' αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς των εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένου τοιοῦτου ποσοστοῦ αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως.

στ. Οἱ μέτοχοι ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ μεταφορά ἐπὶ κομίστρῳ, δι' αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἐφ' ὅσον εἶναι κάτοχοι ὀνομαστικῶν μετοχῶν,

επιφυλασσομένης της εφαρμογής των διατάξεων του Ν.Δ. 1060/1971 και 223/1973, δεν αποκλείεται δὲ ἡ ἀσφάλισις των εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἐξ ἄλλων διατάξεων.

ζ. Οἱ μετέχοντες ὡς πρόεδροι ἢ γενικοὶ γραμματεῖς εἰς τὴν Διοίκησιν Ἑπαγγελματικῶν Σωματείων ἢ Ἑνώσεων τοιούτων Σωματείων τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον προσώπων, ἐφ' ὅσον οἱ μὲν ἀνήκοντες εἰς τὴν τάξιν τῶν ὁδηγῶν εἶναι κάτοχοι ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἱκανότητος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, οἱ δὲ ἀνήκοντες εἰς τὴν τάξιν τῶν ἰδιοκτητῶν εἶναι ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτου Δ.Χ.

Τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα καταβάλλουν τὰ μὲν ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων τὴν ἐκάστοτε καθωρισμένην συνολικὴν ἀσφαλιστικὴν εἰσφοράν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη, τὰ δὲ ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων τὴν ἐκάστοτε καθωρισμένην ἀσφαλιστικὴν εἰσφοράν ἡσφαλισμένου ὁδηγοῦ. Προκειμένου περὶ τοῦ τελευταίου τούτων ἡ ἐργοδοτικὴ εἰσφορά βαρύνει τὸ οἰκεῖον Ἑπαγγελματικὸν Σωματεῖον ἢ Ἑνωσιν.

η. Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἑλέγχου τῶν δι' αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (ΟΕΑΣ).

2. Τὰ πρόσωπα τῶν περιπτώσεων β, γ καὶ ε, τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ ἐφ' ὅσον ἕκαστον τούτων ἔχει τὴν κυριότητα καὶ νομὴν ἢ χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦλάχιστον ἐνὸς τετάρτου λεωφορείου αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ἡμίσεος ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως μετὰ ἢ ἀνευ μετρητοῦ ἢ ποσοστὸν φορτηγοῦ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἀντιστοιχοῦν τοῦλάχιστον εἰς 3 τόννους ἢ ὁλόκληρον φορτηγὸν αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ὁδηγοῦσι αὐτοπροσώπως τὸ ἰδιόκτητον ἢ συνιδιόκτητον αὐτῶν αὐτοκίνητον ὅτε ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὡς ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων ἀνεξαρτήτως ποσοστοῦ.

3. Τὰ περὶ ὧν αἱ περιπτώσεις β' καὶ γ' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ πρόσωπα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἔστω καὶ ἂν δὲν κέκτηνται ἐπαγγελματικὴν ἀδειαν ἱκανότητος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων.

Εἰς περίπτωσιν ἀκυρώσεως τῆς ἀγοραπωλησίας καὶ ἐπιστροφῆς τοῦ αὐτοκινήτου εἰς τὸν πωλητὴν ὁ χρόνος χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ θεωρεῖται ὡς τοιοῦτος ἀσφαλίσεώς του εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἡ μὴ αὐτοπρόσσωπος ἐκμετάλλευσις τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἀποκλείει τὴν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφάλισιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ νομέως ἢ χρησιούχου καὶ ἐκμεταλλευτοῦ αὐτοῦ.

Ἡ πρόσκαιρος μέχρι ἐνὸς ἔτους παραμονὴ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ νομέως ἢ χρησιούχου καὶ ἐκμεταλλευτοῦ αὐτοκινήτου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν ἀποκλείει τὴν ἀσφάλισιν τούτου εἰς τὸ ΤΣΑ. Δὲν ἀποκλείεται ὡσαύτως, ἡ ἀσφάλισις καὶ διὰ τὸν πέραν τοῦ ἔτους χρόνον παραμονῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐφ' ὅσον ὑφίεται αὕτη εἰς λόγους ἀνωτέρας βίας.

4. Ἡ ὑπὸ ἡσφαλισμένου διατήρησις Γραφείου μὲ σκοπὸν τὴν διενέργειαν μεταφορῶν προσώπων ἢ πραγμάτων ἐπὶ καμίστρῳ δι' ἰδιοκτητῶν ἢ μὴ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἢ δι' ἐκγύμνασιν ὁδηγῶν, ὡς καὶ ἡ ἀπασχόλησις τούτου ὡς πράκτορος τοῦ ΤΣΑ δὲν ἀποκλείει τὴν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφάλισιν.

5. Κατ' ἐξαιρέσιν πρόσωπα παρέχοντα ἐξερτημένην ἐργασίαν ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Χώρας κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς ἐργοδότης τῶν ὁρίων ἢ ἔδρα εὐρίσκεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Χώρας ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀσφάλισις δὲν χωρεῖ ἐὰν διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα ἔχουν ἐφαρμογὴν διατάξεις Διεθνoῦς Συμβάσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐτέρας Χώρας ἢ ἐτέρων Χωρῶν.

Πρόσωπα μὴ κεκτημένα ἐπαγγελματικὴν ἀδειαν ἱκανότητος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ξένου Κράτους ὑπάγονται κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν, διὰ παρεχομένην, ἐντὸς τῆς

Χώρας, ἐργασίαν ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀδειαν ἀπασχολήσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τῆς περιπτώσεως α' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

6. Πάντα τὰ πρόσωπα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

7. Πρόσωπα ὑπαχθέντα εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἰσχύουσας μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νομοθεσίας μὴ περιλαμβανόμενα ὅμως μετὰ τῶν προσώπων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Τὰ περὶ ὧν ἡ παρῶσα παράγραφος πρόσωπα δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν διακοπὴν τῆς παρὰ τῷ ΤΣΑ ἀσφαλίσεώς των δι' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος.

Ἡ διακοπὴ τῆς ἀσφαλίσεως χωρεῖ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 3.

Πρόσωπα ἐξαιρούμενα τῆς ἀσφαλίσεως.

1. Ἐκ τῶν ἐν ἁρθρῷ 2 τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος ἀναφερόμενων προσώπων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ :

α. Οἱ ἀλλοδαποί, οἱ προσκαίρως ἐν Ἑλλάδι ἀπασχολούμενοι.

Ὡς πρόσκαιρος ἀπασχόλησις θεωρεῖται ἡ μέλλουσα νὰ διαρκέσῃ ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους. Δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπὶ ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων νὰ παρατείνῃ τὸν χρόνον τῆς μὴ ἀσφαλισίμου ἀπασχολήσεως μέχρι 3 ἐτῶν ἐν συνόλῳ.

β. Οἱ ἱερωμένοι, οἱ ἀσχολούμενοι εἰς Ἰδρύματα ἐν οἷς τελοῦνται τὰ τῆς λατρείας τῶν διαφορῶν Ὁρησκείων.

γ. Οἱ ἀλλοδαποί, οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι εὐρισκομένας διπλωματικὰς ἀντιπροσωπείας ξένων Κρατῶν καὶ τὰς ἐκτάκτους διεθνεῖς Ἐπιτροπὰς, ὡς καὶ τὰ φυσικὰ πρόσωπα τ' ἀπολαύοντα τοῦ δικαιώματος τῆς ἐτεροδικίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ ἀσφαλισθοῦν εἰς τὸ ΤΣΑ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς εἰσφορᾶς ἡσφαλισμένου ἰδιοκτήτου (ἐργοδότη-ἡσφαλισμένου). Ἡ ἀσφάλισις χωρεῖ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 4.

Προαιρετικὴ ἀσφάλισις.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ δύναται νὰ ὑπάγωνται προαιρετικῶς τῇ αἰτήσει των καὶ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ταύτης τὰ κάτωθι πρόσωπα :

α. Οἱ ἐργαζόμενοι κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ὡς ὁδηγοὶ εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Πρεσβείας Ξένων Κρατῶν ἢ Διπλωματικὰς ἀποστολάς, οἵτινες βάσει ἐιδικῶν διατάξεων δὲν ὑπέχουν ὑποχρέωσιν καταβολῆς ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς εἰς τὸ ΤΣΑ.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προσώπων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον γενομένη καταβολὴ ἀτομικῆς καὶ ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θεωρεῖται ὡς ὑπαγωγή εἰς τὴν προαιρετικὴν ἀσφάλισιν δι' ὅσον χρόνον κατεβλήθησαν εἰσφοραί.

β. Οἱ ἰδιοκτῆται οἱ ἔχοντες τὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν ἢ χρησιούχοι καὶ ἐκμεταλλευταὶ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως εἰς ποσοστὸν ἔλασσον τοῦ ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ παρόντος ὀριζομένου οἱ μὴ ὁδηγοῦντες αὐτοπροσώπως τὸ αὐτοκίνητον αὐτῶν.

γ. Οἱ ἰδιοκτῆται ὑδροφόρων καὶ βυτιοφόρων αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐφ' ὅσον εἶναι κάτοχοι ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἱκανότητος ὁδηγοῦ καὶ ὁδηγοῦν αὐτοπροσώπως τὸ αὐτοκίνητον αὐτῶν ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος των.

δ. Οι ιδιοκτήται οι έχοντες την χρήσιν και εκμετάλλευσιν ή χρησιούχοι και εκμεταλλευταί τριττόχων φορηγών δημοσίας χρήσεως έφ' όσον είναι άάτοχοι έπαγγελματικής άδειάς ικανότητος όδηγοϋ και όδηγοϋν άυτοπροσώπως τὸ τρίτροχον.

ε. Οι μετέχοντες εις 'Ανωνύμους 'Εταιρείας, τών όποίων σκοπός είναι ή μεταφορά επί κομίστρῳ δι' άυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, έφ' όσον δέν πληροϋν τὰς προϋποθέσεις τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παρ. 1 τοϋ άρθρου 2 τοϋ παρόντος καί τὰ έκ τῆς συμμετοχῆς των εις τήν εταιρείαν έσοδα άποτελοϋν τήν κυρίαν πηγήν βιοπορισμοϋ των.

στ. Οι μισθωτοί όδηγοί άυτοκινήτου οι ύπαγόμενοι διὰ τήν τοιαύτην άπασχόλησιν των εις τήν ύποχρεωτικήν ασφάλισιν έτέρου φορέως κυρίας ασφαλίσσεως βάσει ειδικών διατάξεων.

ζ. Οι διατηροϋντες έπιχειρήσεις Γενικοϋ Τουρισμοϋ ως καί οι άπασχολούμενοι με τήν έμπορίαν άπάντων των ειδών καυσίμων, άνταλλακτικῶν, έλαστικῶν καί παντός είδους έργασιῶν έχουσῶν σχέσιν με τὸ άυτοκίνητον, έφ' όσον δι' ιδιοκτήτου άυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, έχουσιν αναλάβει τήν μεταφοράν προσώπων ή πραγμάτων επί κομίστρῳ.

2. 'Ο προαιρετικῶς ήσφαλισμένος ύποχρεοϋται νά καταβάλλῃ έντός τοϋ έπομένου μηνός όλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς έκάστοτε εισφορᾶς ήσφαλισμένου καί έργοδότης επί τοϋ έκάστοτε ισχύοντος τεκμαρτοϋ μηνιαίου μισθοϋ.

Καθυστέρησις καταβολῆς τών εισφορῶν πέραν τοϋ έξαμήνου άπό τῆς λήξεως τοϋ μηνός εις τὸν όποίον άνάγονται αὗται συνεπάγεται άπώλειαν τοϋ δικαιώματος περαιτέρω συνεχίσεως τῆς άρξαμένης προαιρετικῆς ασφαλίσσεως.

'Υπαγωγή έκ νέου εις τήν προαιρετικήν ασφάλισιν είναι δυνατή τῇ αίτήσῃ τοϋ ήσφαλισμένου άπό τῆς 1ης 'Ιανουαρίου τοϋ έπομένου έτους.

"Άρθρον 5.

Πόροι.

1. Τὸ ΤΣΑ έχει ως πόρους :

α. Τήν παγίαν μηνιαίαν εισφοράν τών παρὰ τῷ ΤΣΑ ήσφαλισμένων μισθωτῶν όρίζομένην :

— άπό 1/5/1974	εις δραχ.	205
— " 1/1/1975	" "	240
— " 1/1/1976	" "	275
— " 1/1/1977	καί έφεξῆς εις δραχ.	310

β. Τήν παγίαν μηνιαίαν εισφοράν τών παρὰ τῷ ΤΣΑ ήσφαλισμένων τών άναφερομένων εις τὰς περ. β, γ, δ, ε, στ καί ζ (έκπρόσωποι έργοδοτῶν) τῆς παρ. 1 τοϋ άρθρου 2 καί όρίζομένην :

— άπό 1/5/1974	εις δραχ.	550
— " 1/1/1975	" "	630
— " 1/1/1976	" "	735
— " 1/1/1977	καί έφεξῆς εις δραχ.	800

γ. Τήν παγίαν μηνιαίαν εισφοράν τοϋ έργοδότης, όρίζομένην δι' έκαστον ύπό τούτου άπασχολούμενον ήσφαλισμένον, όρίζομένην :

— άπό 1/5/1974	εις δραχ.	345
— " 1/1/1975	" "	390
— " 1/1/1976	" "	360
— " 1/1/1977	καί έφεξῆς εις δραχ.	490

δ. Τήν εισφοράν τοϋ τακτικοϋ προσωπικοϋ τοϋ ΤΣΑ καί τοϋ 'Οργανισμοϋ 'Ελέγχου τών δι' Αύτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (ΟΕΑΣ) έκ 5 % τών τακτικῶν μηνιαίων άποδοχῶν του, έπιφυλασσομένης τῆς έφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοϋ άρθρου 2 τοϋ Ν.Δ. 78/1973 διὰ τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοϋ ΤΣΑ.

ε. Τήν έργοδοτικήν εισφοράν τοϋ 'Οργανισμοϋ 'Ελέγχου τών δι' Αύτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (ΟΕΑΣ) έκ 10 % τών τακτικῶν μηνιαίων άποδοχῶν τοϋ εις τὸ ΤΣΑ ασφαλισομένου τακτικοϋ προσωπικοϋ του.

στ. Εισφοράν έκ δραχμῶν 20 μηνιαίως παντὸς κυρίου καί νομέως ή χρησιούχου καί εκμεταλλευτοϋ άυτοκινήτου ιδιωτικῆς χρήσεως διὰ τήν χρησιμοποίησιν ή εκμετάλλευσιν έκάστου άυτοκινήτου ύποκειμένου εις φορολογίαν τελῶν κυκλοφορίας.

'Η εισφορά αὕτη συνεισπράττεται μετὰ τών τελῶν κυκλοφορίας καί άποδίδεται εις τὸ ΤΣΑ έντός τριμήνου άπό τῆς εισπράξεως.

ζ. Παγίαν εισφοράν δραχ. πεντακοσίων (500) καταβαλλομένην παρὰ παντὸς ιδιοκτήτου καί νομέως ή χρησιούχου καί εκμεταλλευτοϋ οϊουδήποτε άυτοκινήτου άνεξαρτήτως νομικῆς διακρίσεως ή χαρακτηρισμοϋ τοϋ άυτοκινήτου διὰ τήν έκδοσιν καί δραχμῶν έκάτον (100) διὰ τήν άντικατάστασιν ή άνανέωσιν τῆς άδειας κυκλοφορίας έκάστου άυτοκινήτου, έξαιρέσει τών χαρακτηρισζομένων ως κρατικῶν καί άναπηρικῶν.

η. Παγίαν εισφοράν δραχ. πεντακοσίων (500) διὰ τήν χορήγησιν, δραχμῶν πενήκοντα (50) διὰ τήν επέκτασιν έπαγγελματικῆς άδειας ικανότητος όδηγοϋ άυτοκινήτου καί δραχ. πενήκοντα (50) διὰ τήν έκδοσιν άντιγράφου αὐτῆς.

θ. Τὰς πάσης φύσεως προσόδους έκ τῆς περιουσίας αὐτοϋ.

ι. Πᾶν έσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοϋ έκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ή άλλης αίτίας.

ια. Ειδικήν εισφοράν έκ ποσοστοϋ 15 % επί τοϋ συνόλου τῆς καταβαλλομένης μηνιαίας συντάξεως παντὸς άμέσου συνταξιούχου τοϋ ΤΣΑ ιδιοκτήτου καί νομέως ή χρησιούχου καί εκμεταλλευτοϋ άυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, άνεξαρτήτως άναστολῆς τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως.

ιβ. Συνιδιοκτήτης άυτοκινήτου Δ.Χ. μὴ άπασχολούμενος με τήν όδήγησιν τοϋ άυτοκινήτου δέν ύποχρεοϋται άπό τῆς ισχύος τοϋ παρόντος εις καταβολήν έργοδοτικῆς εισφορᾶς διὰ τήν άπασχόλησιν ως όδηγοϋ τοϋ κοινού άυτοκινήτου τοϋ έτέρου συνιδιοκτήτου.

2. Αί καταβλητέαι κατὰ μῆνα εισφοραί στρογγυλοποιοϋνται εις άκεραίας δραχμᾶς τοϋ κάτω τοϋ ήμίσεος τῆς δραχμῆς παραλειπομένου, άπό δὲ τοϋ ήμίσεος καί άνω λογιζομένου ως άκεραίας δραχμῆς.

3. Δι' άποφάσεως τοϋ 'Υπουργοϋ Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοϋ Διοικητικοϋ Συμβουλίου τοϋ ΤΣΑ, δύνανται νά άξάνωνται αἱ ύπό τῶν περιπτ. α, β, καί γ τοϋ παρόντος άρθρου προβλεπόμεναι ύπὲρ τοϋ ΤΣΑ εισφοραί.

4. Τυχόν θεσπισμέναι άπαλλαγαί έργοδοτῶν, έν οἷς τὸ Δημόσιον καί τὰ Ν.Π.Δ.Δ., έκ τῆς ύποχρεώσεως καταβολῆς εισφορῶν ύπὲρ ασφαλιστικῶν 'Οργανισμῶν, δέν ισχύουσι προκειμένου περὶ τοϋ ΤΣΑ, ύποχρεομένων τῶν έργοδοτῶν εις τήν καταβολήν τῶν ύπό τοϋ παρόντος νόμου προβλεπομένων εισφορῶν (έργοδότης καί ήσφαλισμένος) διὰ τοὺς ύπ' αὐτῶν άπασχολούμενους καί ύπαγομένους εις τήν ασφάλισιν τοϋ Ταμείου μισθωτοὺς όδηγοὺς.

"Άρθρον 6.

'Υπόχρεως πρὸς εισφοράν.

Καταβολή εισφορῶν.

1. 'Ο έργοδότης ύποχρεοϋται νά παρακρατῇ έκ τῆς άμοιβῆς τοϋ άπασχολούμενου ύπ' αὐτοϋ όδηγοϋ, άνεξαρτήτως τρόπου ύπολογισμοϋ τῆς άμοιβῆς του, καί άσχέτως έάν οὗτος τυγχάνῃ ιδιοκτήτης άυτοκινήτου Δ.Χ. τήν βαρύνουσαν τοϋτον έκάστοτε εισφοράν καί ν' άποδίδῃ ταύτην μετὰ τῆς βαρυνούσης αὐτὸν αντίστοιχον έργοδοτικῆς εισφορᾶς εις τὸ ΤΣΑ έντός τοϋ μηνός τοϋ έπομένου εκείνου εις ὃν άνάγεται ή εισφορά.

Ἐν περιπτώσει ἀπασχολήσεως ἐπαγγελματίου ὁδηγοῦ εἰς πλείονας ἐργοδότας κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον ἕκαστος τῶν ἐργοδοτῶν βαρύνεται κεχωρισμένως διὰ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς.

Ἡ παρὰ τοῦ ἐργοδότη μὴ καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν δὲν συνεπάγεται διὰ τὸν ἡσφαλισμένον μισθωτὸν στέρησιν ἢ μείωσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν παροχῶν, ἐπιφυλασσομένης πάντως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν παρ. 6 καὶ 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐπὶ πλείονων ἐργοδοτῶν ἐκμεταλλευομένων τὸ αὐτὸ αὐτοκίνητον οὗτοι εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον.

Ἐάν ὁ ὁδηγὸς δὲν ἐργασθῇ ὁλόκληρον μῆνα ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται εἰς παρακράτησιν τμήματος τῆς μηνιαίας ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς ὑπολογιζομένης εἰς τόσα τριακοστὰ ὅσα αἱ ἡμέραι ἐργασίας αὐτοῦ ἀντιστοίχως.

Ὁ ἡσφαλισμένος μισθωτὸς ὁ ἐργασθεὶς τμήμα μόνον τῆς ἡμέρας, ὑποχρεοῦται μετὰ τοῦ ἐργοδότη του, εἰς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς ὁλοκληροῦ τῆς ἡμέρας ἴσης πρὸς τὸ 1/30 τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς.

2. Οἱ αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι ἡσφαλισμένοι ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ὁλοκληροῦ τῆς βαρυνούσης τούτους εἰσφορᾶς ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγεται αὕτη.

3. Ἐάν ὁ ἐργοδότης δὲν παρακρατῇ τὴν εἰσφορὰν ἡσφαλισμένου ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς αὕτη κατέστη ἀπαιτητὴ, ἡ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης βαρύνει τὸν ἐργοδότην.

Πᾶσα συμφωνία περὶ μεταθέσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βάρους καὶ περὶ τοῦ ὑποχρέου εἰς παρακράτησιν καὶ ἀπόδοσιν τούτου εἶναι ἄκυρος. Ἀρνήσις τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὁδηγοῦ πρὸς παρακράτησιν ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη τῆς βαρυνούσης αὐτὸν εἰσφορᾶς καὶ καταβολῆς ταύτης εἰς τὸ ΤΣΑ ἀποτελεῖ λόγον καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἄνευ οἰασθῆποτε ἀποζημιώσεως.

4. Ἡ ἀσφαλιστικὴ εἰσφορὰ εἶναι ἐνιαία, μὴ δυναμένου τοῦ ἐργοδότη νὰ καταβάλλῃ ἰδιαιτέρως τὸ βαρῦνον τὸν μισθωτὸν τμήμα τῆς εἰσφορᾶς (εἰσφορὰ ἡσφαλισμένου) ἢ τὸ βαρῦνον τοῦτον τμήμα (εἰσφορὰ ἐργοδότη).

Τὸ Δημόσιον, οἱ Δήμοι, αἱ Κοινότητες καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν διὰ τοὺς ἀπασχολούμενους παρ' αὐτοῖς ὁδηγούς, τοὺς ὑπαγομένους ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ, ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν τῶν ἀμέσως ἐπομένων ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγονται αὗται.

5. Πᾶς ἡσφαλισμένος δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁποτεδήποτε τῶν στοιχείων, τῶν ἀφορώντων τὴν ἀσφαλιστικὴν του σχέσιν, δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ ΤΣΑ, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ΤΣΑ, δι' οὗ ἀνακοινοῦνται αὐτῷ τὰ στοιχεῖα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀσφαλιστικὴν του σχέσιν ἐντὸς προθεσμίας τριακοντα ἡμερῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ ἐγγράφου.

Παραελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ ΤΣΑ προκύπτουσα ἀσφαλιστικὴ σχέσις θεωρεῖται ἀκριβὴς ὡς πρὸς τὸν διαδραμόντα χρόνον ὑπὸ πᾶσαν ἀπόψιν.

6. Οἱ ἡσφαλισμένοι μισθωτοὶ (ὁδηγοί, ἐκπαιδευταί, ἐκπρόσωποι μισθωτῶν) ἀποχωροῦντες καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἢ ἀπολυόμενοι ἐκ τῆς ἐργασίας των ἢ ἀποβάλλοντες τὴν ιδιότητα τοῦ ἐκπροσώπου, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως ἢ ἀπολύσεως ἢ ἀπωλείας τῆς ιδιότητος τοῦ ἐκπροσώπου, δηλώσουν εἰς τὸ ΤΣΑ τὸν τυχόν παρ' αὐτῶν πραγματοποιηθέντα χρόνον ἐργασίας παρὰ τῷ τελευταίῳ ἐργοδότη ἢ τὸν χρόνον καθ' ὃν διετέλεσαν ἐκπρόσωποι, διὰ τὸν ὅποιον δὲν κατεβλήθησαν αἱ εἰς τὸ ΤΣΑ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί. Ἐπὶ παραλείψεως δηλώσεως τοῦ ὡς ἄνω χρόνου εἰς τὸ ΤΣΑ ἐντὸς τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας οὗτος δὲν ἀναγνωρίζεται παρ' αὐτοῦ.

Χρόνος ἐργασίας ἢ ἐκπροσωπήσεως πραγματοποιηθεὶς παρὰ τῶν ἐν λόγῳ προσώπων εἰς περίοδον προγενεστέρην τῆς πενταετίας ἀπὸ τῆς παρ' αὐτῶν ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀναγνωρίσεως τούτου σχετικῆς αἰτήσεως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ ΤΣΑ, ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως, ἐκτὸς τοῦ χρόνου δι' ὃν κατεβλήθησαν ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ ἢ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ΤΣΑ πρᾶξις βεβαιώσεως καὶ ἐπιβολῆς εἰσφορῶν.

7. Οἱ αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι οἱ ὅποιοι δι' οἷονδήποτε λόγον δὲν ἡσφαλίσθησαν ἢ δὲν κατέβαλον δι' ὠρισμένον χρόνον τὰς νομίμους εἰσφοράς, δύνανται ν' ἀναγνωρίζουν τῇ αἰτήσει των ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΤΣΑ τὸν χρόνον δι' ὃν ἠδύναντο νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν παρ' αὐτῷ ἀσφάλισιν, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει εἶναι δυνατὴ ἀναγνώρισις διὰ χρονικὸν διάστημα μείζον τῶν δύο ἐτῶν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

8. Κατ' ἐξαιρέσιν χρόνος ἀπασχολήσεως ἢ ἐκπροσωπήσεως πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, δι' ὃν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν ἐτακτοποιήθησαν ἀσφαλιστικῶς εἴτε διότι οὐδέποτε ἐνεγράφησαν εἰς τὰ Μητρώα ἡσφαλισμένων τοῦ Ταμεῖου εἴτε ἐνεγράφησαν μὲν ἀλλὰ δὲν ὑπεβλήθησαν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ ΤΣΑ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἢ καὶ διότι δὲν κατεβλήθησαν αἱ νόμιμοι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί, δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμεῖῳ. Ἡ τοιαύτη ἀναγνώρισις δύναται νὰ χωρήσῃ ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑποβληθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἀποδείξεως τῆς ἐπαγγελματικότητος ἢ ἐκπροσωπήσεως, ἐὰν δὲν ἔχουν ὑποβληθῇ ταῦτα καὶ ἐφ' ὅσον καταβλήθῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας διὰ τὸν ἀναγνωριζόμενον χρόνον ἀσφαλίσεως ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτούμενων μηνιαίων εἰσφορῶν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὴν ἰσχύουσαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νομοθεσίαν (δραχ. 224 μηνιαίως).

Αἱ ἐν λόγῳ εἰσφοραὶ ἐφ' ὅσον καταβληθῶσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἄνω προθεσμίας ἀπαλλάσσονται προσθέτων τελῶν. Καταβαλλόμεναι δὲ μετὰ τὴν πάροδον τοῦ κατὰ τ' ἄνωτέρω ἐξαμήνου ἐπιβαρύνονται διὰ τοῦ ἡμίσεος τῶν νομίμων προσθέτων τελῶν.

9. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, ἢ ἀναγνώρισις ὅμως χωρεῖ μόνον διὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα κατὰ τὰ ὅποια τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα ἐπλήρουν τὰς προϋποθέσεις ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ, τὰς ὀριζόμενας ὑπὸ τῆς προισχυσάσης νομοθεσίας.

10. Δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΤΣΑ αἰτήσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου:

α. Ὁ χρόνος τῆς εἰς τὰς ἐνόπλους ἐν γένει δυνάμεις καὶ τὰ σώματα ἀσφαλείας ὑπηρεσίας τῶν ἡσφαλισμένων, ὁ χρόνος εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἀντίστασιν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 18 τοῦ Ν.Δ. 170/26.4.69 «περὶ Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως» ὀριζόμενα ὡς καὶ ὁ χρόνος ὁμηρίας καὶ αἰχμαλωσίας ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἰσχυοῦσης κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως ὁλοκληροῦ τῆς εἰσφορᾶς ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ὡς ἄνω χρόνοι δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως, παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

Ὁ χρόνος οὗτος διὰ τὰ ἐν τῇ περιπτώσει 1 τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 ἀναφερόμενα πρόσωπα λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως διὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἀνεξαρτήτως χρόνου ἐξαγορᾶς τούτου.

β. Ἡ ἐμπόλεμος καὶ ἡ κατοικικὴ περίοδος ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος διέκοψε τὴν ἄσκησιν τοῦ αὐτοκινήτου ἐπαγγέλματος συνεπείᾳ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἢ πρὸ αὐτοῦ λόγῳ στρατεύσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ αὐτοκινήτου ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἰσχυοῦσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως ὁλοκληροῦ τῆς εἰσφορᾶς ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη.

"Αρθρον 7.

Διαδικασία υπαγωγής εις την ασφάλισιν και κυρώσεις.

1. Τα ὄργανα ασφαλίσεως τοῦ Ταμείου προβαίνουν αὐτεπαγγέλτως εἰς τὰς ἐνδεικνυόμενας ἐνεργείας διὰ τὴν υπαγωγήν τῶν υποχρέων εἰς τὴν ασφάλισιν ὡς καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν. Διὰ Κανονισμοῦ καθορισθῇσονται ἡ διαδικασία υπαγωγῆς εἰς τὴν ασφάλισιν, τὰ ἀπαραίτητα πρὸς υποβολὴν δικαιολογητικῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

2. Ἐργοδότης ἀπασχολῶν μισθωτὸν ὁδηγὸν υπαγόμενον εἰς τὴν ασφάλισιν τοῦ ΤΣΑ υποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπασχολήσεως ἀναγγεῖλῃ τὴν τοιαύτην ἀπασχόλησιν εἰς τὸ ΤΣΑ διὰ τῆς υποβολῆς ἐγγράφου δηλώσεως περιεχοῦσης τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ καθορισθησόμενα στοιχεῖα.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἐργοδότης παραλείψει νὰ δηλώσῃ εἰς τὸ ΤΣΑ τὴν λῆξιν τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ παρ' αὐτοῦ προσληφθέντος μισθωτοῦ ὁδηγοῦ, τεκμαίρεται ἡ ἀπασχόλησις αὐτοῦ καὶ ὀφείλονται εἰσφοραὶ, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὸ ΤΣΑ λάβῃ γνῶσιν τῆς διακοπῆς τῆς ἀπασχολήσεως.

3. Οἱ αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι αὐτοκίνητισται υποχρεοῦνται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ἐπ' ὀνόματί των ἀδείας κυκλοφορίας παντὸς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τῆς χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως διὰ συμβολαιογραφικῆς ἢ ἐτέρας πράξεως, ὅπως ἀναγγεῖλωσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΣΑ διὰ τῆς υποβολῆς ἐγγράφου δηλώσεως περιεχοῦσης τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ καθορισθησόμενα στοιχεῖα.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα παραλείψουν νὰ ἀναγγεῖλουν εἰς τὸ ΤΣΑ γεγονότα ἐπιφέροντα τὴν διακοπὴν τῆς παρ' αὐτῶν ασφαλίσεως υπάγονται εἰς τὴν ασφάλισιν τοῦ Ταμείου υποχρεούμενα εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορῶν μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ ΤΣΑ λάβῃ γνῶσιν τῶν τοιούτων γεγονότων, ἐκτὸς ἐὰν ἐξ ἐπιστήμων στοιχείων πλὴν ἐνόρκων καταθέσεων ἤθελεν διαπιστωθῇ ὑπὸ ὀργάνων τοῦ ΤΣΑ ἡ χρονολογία ἀφ' ἧς ἔπαυσαν συντρέχουσαι αἱ προϋποθέσεις υπαγωγῆς εἰς τὴν ασφάλισιν.

4. Τα ὄργανα ἐλέγχου δικαιοῦνται ὅπως ἐνεργοῦν τὸν ἑλεγχον εἰς τὰ γραφεῖα ἢ καταστήματα τῶν ἐργοδοτῶν ἢ εἰς ἕτερον τόπον εἰς ὃν καθίσταται ἐφικτὸς ὁ ἑλεγχος, υποχρεουμένων τῶν ἐργοδοτῶν ὅπως διευκολύνουν τὰ ὡς ἄνω ὄργανα τοῦ Ταμείου καὶ παρέχουν αὐτοῖς πᾶσαν διευκόλυνσιν διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τοῦ ἐλέγχου.

5. Οἱ ἐργοδοταὶ ἐν γένει υποχρεοῦνται νὰ ἐπιδεικνύουν εἰς τὰ ἀρμόδια ὄργανα τοῦ ἐλέγχου τὰ παρ' αὐτῶν τηρούμενα βιβλία μισθολογίων ἢ μισθολογικὰς καταστάσεις, τὰς παρ' αὐτῶν κατεχομένης ἀποδείξεις καταβολῆς εἰσφορῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον, ὡς καὶ τὰς τυχόν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν μισθωτῶν ἐγγράφους συμβάσεις ἐργασίας. Ὡσαύτως υποχρεοῦνται νὰ τηροῦν πάντα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα διὰ Κανονισμοῦ ἤθελεν καθορισθῇ ὡς ἀπαραίτητα πρὸς διενέργειαν τοῦ ἐλέγχου υπαγωγῆς εἰς τὴν ασφάλισιν καὶ βεβαίωσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν.

Ἡ ὡς ἄνω υποχρέωσις τῶν ἐργοδοτῶν ὑφίσταται καὶ εἰς ἅς περιπτώσεις πρόκειται περὶ ὁδηγῶν οἵτινες ἔπαυσαν νὰ ἀπασχολοῦνται παρ' αὐτοῖς.

Διὰ Κανονισμοῦ καθορισθῇσεται ὁ χρόνος καθ' ὃν οἱ ἐργοδοταὶ υπέχουν υποχρέωσιν διατηρήσεως τῶν ὡς ἄνω στοιχείων.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῶν ἐργοδοτῶν πρὸς παροχήν, τήρησιν ἢ διαφύλαξιν στοιχείων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐχοῦσης ὡς συνέπειαν τὴν δυσχέρειαν ἐξακριβώσεως τῶν υπαγομένων εἰς τὴν ασφάλισιν προσώπων ἢ τοῦ ποσοῦ τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν καθορίζονται αὐταὶ κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ ΤΣΑ.

Τὰ ὄργανα ἐλέγχου υποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν διὰ πᾶν ὅ,τι υποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν

κατὰ τὴν ἐνᾶσκησιν τῶν καθηκόντων των καὶ δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ασφαλίσεως.

6. Ἐπὶ παραλείψεως ἐργοδότη τοῦ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸ ΤΣΑ τὴν παρ' αὐτοῦ πρόσληψιν ὁδηγοῦ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς προσλήψεως, οὗτος ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων συνεπειῶν ἐκ τῆς μὴ καταβολῆς ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν τῶν ασφαλιστικῶν εἰσφορῶν ἐπιβαρύνεται καὶ δι' ἐφ' ἀπαξ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰ 20 % τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλομένων εἰσφορῶν.

Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ τῶν αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενων αὐτοκίνητιστῶν, οἵτινες ἐντὸς ἑξαμήνου ἀφ' ἧς κατέστησαν ἰδιοκτῆται καὶ νομεῖς ἢ χρησιούχοι καὶ ἐκμεταλλεῦται αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως δὲν ἐγνωστοποίησαν τοῦτο εἰς τὸ ΤΣΑ ἢ δὲν προσέκλυσαν τὴν ἐκδοσὶν ασφαλιστικοῦ βιβλιαρίου.

7. Κατ' ἔτος υποχρεοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἡσφαλισμένων ὁδηγοὶ νὰ θεωρῶσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀρμοδίας Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀδειαν ἱκανότητος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων οἱ δὲ κάτοχοι χρησιούχοι ἐκμεταλλεῦται ἢ ἐκμισθῶνται αὐτοκινήτων δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐφ' ὅσον ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει χρησιμοποιοῦν ὁδηγὸν υπαγόμενον εἰς τὴν ασφάλισιν τοῦ ΤΣΑ, νὰ θεωρῶσι τὰς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου των.

Αἱ κατὰ τόπους ἀρμόδιαι διὰ τὴν θεωρήσιν Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ υποχρεοῦνται νὰ ἀρνηθῶσιν τὰς τοιαύτας θεωρήσεις ἐφ' ὅσον δὲν προσκομισθῇ βεβαίωσις τοῦ ΤΣΑ περὶ ασφαλιστικῆς ἢ ταμειακῆς ἐνημερότητος.

8. Ἡ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀρμοδίων Ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατ' ἔτος θεωρήσις, περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος, ἄνευ προηγουμένης προσκομίσεως τῆς κατὰ τὰ ἄνω βεβαίωσεως τοῦ ΤΣΑ ἀποτελεῖ παράβασιν καθήκοντος καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἀρθρον 259 τοῦ Π. Κώδικος.

"Αρθρον 8.

Βεβαίωσις διὰ τὴν μεταβίβασιν αὐτοκινήτου Δ.Χ.

1. Πᾶσα ἐκδοσις, ἀνενέωσις ἢ ἀντικατάστασις ἀδείας δημοσίας χρήσεως αὐτοκινήτου ἀνακοινοῦται υποχρεωτικῶς εἰς τὸ ΤΣΑ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δημοσίας ὑπηρεσίας.

Προκειμένου περὶ χορηγήσεως τοιούτων ἀδειῶν εἰς κοινοπραξίας, ἑταιρείας, συνεταιρισμοὺς καὶ νομικὰ πρόσωπα ἐν γένει, ἀπαιτεῖται ἀπαραίτητως ἡ υποβολὴ εἰς τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν καὶ βεβαίωσεως τοῦ ΤΣΑ περὶ ἐξοφλήσεως ἀπασχῶν τῶν πρὸς αὐτὸ υποχρεώσεων των ἐκ πάσης φύσεως εἰσφορῶν.

2. Πᾶς μεταβιβάζων τὴν κυριότητα χρῆσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως εἰς ἕτερον εἴτε ἐξ ὁλοκλήρου εἴτε κατὰ ποσοστὸν υποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ εἰς τὸν συμβολαιογράφον ἢ τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν ὅσακις δὲν ἀπαιτεῖται συμβολαιογραφικῆς πράξεως (Ν.Δ. 1146/1972 ΦΕΚ. 64 Α') καὶ βεβαίωσιν τοῦ ΤΣΑ περὶ ἐξοφλήσεως ἀπασχῶν τῶν πρὸς αὐτὸ υποχρεώσεων του ἐκ πάσης φύσεως εἰσφορῶν.

Ὁ Συμβολαιογράφος υποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἢ προσυμφώνου ἀποστέλλῃ εἰς τὸ ΤΣΑ ἀντίγραφον τοῦ συμβολαίου ἢ προσυμφώνου ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου δεόντως τεθεωρημένου. Ὅσακις κατὰ τὴν πώλησιν καὶ ἀγορὰν τοῦ αὐτοκινήτου δὲν συντάσσεται συμβολαιογραφικὴ πράξις ὁ ἀγοραστὴς τοῦ αὐτοκινήτου υποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ ΤΣΑ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τοῦτο τὸ βιβλιάριον μεταβολῶν κυριότητος καὶ κατοχῆς αὐτοκινήτων ὀχημάτων κλπ. (Ν.Δ. 1146/1972 Φ.Ε.Κ. 64 Α').

Αἱ κατὰ τόπους ἀρμόδιαι Ὑπηρεσίαι τοῦ ΤΣΑ προβαίνουν εἰς τὴν ἐνημέρωσιν τῶν οἰκείων μερίδων καὶ τῶν ἀφελιστικῶν φακέλων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐνεργοῦσαι σχετικὴν πρᾶξιν ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου.

3. Παράλειψις εφαρμογής των υπό των προηγούμενων παραγρ. του παρόντος άρθρου καθοριζομένων διατυπώσεων υπό των αρμοδίων οργάνων και των συμβολαιογράφων αποτελεί παράβαση καθήκοντος και τιμωρείται κατά το άρθρον 259 του Π. Κώδικος.

Άρθρον 9.

Τρόπος εισπράξεως των εισφορών—Αναγκαστική εισπραξίς.

1. Το ΤΣΑ δύναται πρὸς εισπραξίν των εισφορών του να ἐκδίδῃ καὶ χρησιμοποιῇ ἐνσημα, ἅτινα ἀπολαύουσι τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπιζομένης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα χαρτόσημα.

2. Ὁ τύπος, ὁ χρόνος ἰσχύος καὶ ὁ τρόπος διαθέσεως τῶν ἐνσήμων καθορισθῆσεται διὰ Κανονισμοῦ.

Ὡσαύτως διὰ Κανονισμοῦ δύναται νὰ ὀρίζηται ἕτερος τρόπος εισπράξεως τῶν εισφορῶν δι' ἅπαντας τοὺς ἐργοδότες καὶ ἡσφαλισμένους ἢ διὰ τινὰς κατηγορίας τούτων ὡς κατηγορίας νοουμένης καὶ τοῦ προσωπικοῦ ὀρισμένης ἐπιχειρήσεως ἢ κατὰ τοπικὰς περιοχάς.

3. Ἡ εισπραξίς των πόρων τοῦ ΤΣΑ ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τοῦ Ταμείου καὶ τῶν κατὰ τόπους Ὑποκαταστημάτων αὐτοῦ.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εισπραξίς δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθορίζοντος καὶ πᾶσαν ἀναγκαίαν λεπτομέρειαν νὰ ἀνατίθεται εἰς Πράκτορας, Νομικά Πρόσωπα ἢ Τράπεζας, Κοινὰ Ταμεῖα αὐτοκινήτων ἢ τοὺς διαχειριστὰς αὐτῶν καὶ εἰς τὰς πάσης φύσεως αὐτοκινήτιστικὰς Ὑπηρεσίας ἐπὶ ποσοστῷ τῶν εισπραττομένων ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει μὴ δυναμένου πάντως νὰ ὑπερβῇ τὸ 5 %.

4. Τὸ δικαίωμα πρὸς εισπραξίν των εισφορῶν, παραγράφεται μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ αὐταὶ κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἐπὶ τῆς τοιαύτης παραγραφῆς, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

5. Εἰσφοραὶ ἀχρεωστικῶς εισπραχθεῖσαι ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐντόκως πρὸς 4 %. Ὁ ἡσφαλισμένος μισθωτὸς δικαιούται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτὸν πληρωμὴν τοῦ ἀναλογούντος αὐτῷ ἐξ εισφορῶν ποσοῦ ἐκ τῶν ἀχρεωστικῶς εισπραχθεῖσων εισφορῶν μετὰ τοῦ ἐκ 4 % τόκου.

6. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως καταβολῆς εἰς τὸ ΤΣΑ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ εισφορῶν πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦσαν καταβλητέαι, ὁ ὑπόχρεως εἰς τὴν καταβολὴν ταύτην διαπράττει ποινικὸν ἀδίκημα τιμωρούμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 86/1967. Ἐργοδότης καθυστερῶν τὴν καταβολὴν τῆς παρακρατηθείσης ἢ καταβληθείσης αὐτῷ ἀτομικῆς εισφορᾶς τοῦ μισθωτοῦ πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦτο αὕτη καταβλητέα διαπράττει τὸ ἀδίκημα τῆς ὑπεξαίρεσεως.

7. Αἱ πάσης φύσεως εισφοραὶ ὑπὲρ τοῦ ΤΣΑ καθυστεροῦμεναι πέραν τῶν δύο μηνῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ. πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς εἰς ὃν ἀνάγονται αὐταὶ ἐπιβαρύνονται δι' ἕκαστον διμήνην καθυστέρησεως διὰ προσθέτου τέλους 3 % μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ 50 % τῆς κυρίας ὀφειλῆς.

8. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ΤΣΑ ἐκ καθυστερουμένων πάσης φύσεως εισφορῶν, προσθέτων τελῶν καὶ εἰδικῶν προσανυξήσεων κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 6 τοῦ άρθρου 7 τοῦ παρόντος εισπράττονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου περὶ εισπράξεως δημοσίων ἐσόδων ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ οργάνων.

Ὡς τίτλοι διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ ἀναγκαστικὴν εισπραξίν των ἀπαιτήσεων τοῦ Ταμείου χρησιμεύουσιν αἱ ὑπὸ

τῶν ἐντεταλμένων οργάνων τούτου συντασσόμεναι πράξεις ἐπιβολῆς εισφορῶν καὶ προσθέτων τελῶν.

Διὰ Κανονισμοῦ καθορισθῆσεται ὁ τύπος, τὰ στοιχεῖα ἅτινα πρέπει νὰ περιέχουν αἱ ἐν λόγῳ πράξεις, ὡς καὶ ὁ τρόπος ἐπιδόσεως τούτων.

9. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ τίτλων πρὸς εισπραξίν καὶ ἀφοῦ προηγουμένως διαπιστωθῇ ἢ μὴ πληρωμὴ τῆς ὀφειλῆς ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ὑποχρέων συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου καταστάσεις ὀφειλετῶν αἰτινες, ὑπογραφόμεναι ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ ἐτέρου οργάνου ἐντεταλμένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ἐπέχουσι θέσιν τίτλου ἐκτελέσεως καὶ ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εισπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων.

10. Κατὰ τῶν ἀνωτέρω πράξεων ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις ἐνστάσεων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐνώπιον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑ ἀπὸ τῆς λειτουργίας δὲ τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν ἐνώπιον τούτων, ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τούτων.

Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως καλεῖται ἵνα ἀναπτύξῃ τὰς ἀπόψεις του ὁ ἐνιστάμενος, δυνάμενος νὰ παραστῇ καὶ δι' ἀντιπροσώπου. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεως ἀναφερομένης εἰς θέματα ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν διαρκούσης τῆς ασφαλιστικῆς σχέσεως καὶ καταβολῆς τῶν εισφορῶν, καλοῦνται ἵνα ἀναπτύξουν τὰς ἀπόψεις των καὶ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἀπόφασιν ἡσφαλισμένοι καὶ ἐργοδοταὶ τούτων, ἐφ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται μετὰ τῶν ἐνισταμένων δυνάμενοι νὰ παραστοῦν καὶ δι' ἀντιπροσώπων.

11. Ἡ τυχὸν ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἄσκησις ἐνστάσεως κατὰ τῆς πράξεως ἐπιβολῆς εισφορῶν καὶ προσθέτων τελῶν δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

12. Διὰ Κανονισμοῦ καθορισθῶσονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου.

Άρθρον 10.

Συνιστώμεναι θέσεις προσωπικοῦ.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος συνιστῶνται παρὰ τῷ ΤΣΑ πέραν τῶν ὑφισταμένων καὶ αἱ κάτωθι θέσεις.

α. Κλάδου Α1 (Διοικητικοῦ—Λογιστικοῦ).

- (1) Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμῷ 1ω
- (2) Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 3ω—2ω
- (3) Ὁκτὼ (8) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω—4ω
- (4) Εἴκοσι (20) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8ω—6ω.

β. Κλάδου Β1 (Διοικητικοῦ—Λογιστικοῦ).

- (1) Ἐννέα (9) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω—4ω
- (2) Ἐκατὸν πέντε (105) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ω—6ω.

2. Διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑ ὀρίζονται :

α. Τὰ τῆς συνθέσεως λειτουργίας καὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν συλλογικῶν οργάνων Διοικήσεως τοῦ ΤΣΑ καὶ β. Τὰ τῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ΤΣΑ ὡς καὶ τὰ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τούτου, οἱ Κλάδοι τῶν τακτικῶν θέσεων, ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων τούτων κατὰ κλάδους καὶ βαθμούς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου θέσεων καὶ τὰ προσόντα διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας, ἡ χορήγησις ἐπιδομάτων εἰς ὑπαλλήλους βεβαιωτὰς ἐσόδων καὶ ἡ σύστασις ἐπιτροπῶν παρὰ τῷ ΤΣΑ.

Άρθρον 11.

Συνταξιοδότησις λόγῳ γήρατος.

1. Ὁ ἡσφαλισμένος παρὰ τῷ ΤΣΑ δικαιούται συντάξεως λόγῳ γήρατος ἐὰν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως,

έχη συμπληρώσει το 65ον έτος τής ηλικίας, και έπραγμα- τοποίησε χρόνον ασφαλίσσεως δέκα πέντε τουλάχιστον έτών ή έχει συμπληρώσει το 60ον έτος τής ηλικίας του και έπρα- γματοποίησε χρόνον ασφαλίσσεως είκοσι πέντε τουλάχιστον έτών.

2. Κατ' εξαίρεσιν, ο παρά τῷ ΤΣΑ ήσφαλισμένος οδηγός αὐτοκινήτου δικαιούται πλήρους συντάξεως λόγω γήρατος εάν κατά την υποβολήν τής αίτήσεως έχει συμπληρώσει το 60ον έτος τής ηλικίας του και έπραγματοποίησε χρόνον ασφαλίσσεως δέκα πέντε τουλάχιστον έτών, υπό τόν όρον ότι από τής υπαγωγής του εις την ασφάλισιν του ΤΣΑ άπασχολήθη ως οδηγός δώδεκα τουλάχιστον πλήρη έτη.

3. Προκειμένου περί αναπήρων πολέμου, τὰ εν τοις παραγράφους 1 και 2 όρια ηλικίας 65 και 60 μειοῦνται εις τὸ 60 και τὸ 55 αντίστοιχως.

4. Διὰ τήν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως λόγω γήρατος συνυπολογίζονται μέχρι συμπληρώσεως τῶν απαι- τουμένων χρονικῶν προϋποθέσεων και αἱ ήμέραι καθ' ἃς ὁ ήσφαλισμένος έδικαιώθη συντάξεως λόγω αναπηρίας εντός τής τελευταίας, πρὸ τής συμπληρώσεως τοῦ όρίου ηλικίας δεκαετίας.

"Αρθρον 12.

Συνταξιοδότησις λόγω αναπηρίας.

1. 'Ο παρά τῷ ΤΣΑ ήσφαλισμένος δικαιούται συντά- ξεως λόγω αναπηρίας εάν κατέστη ανάπηρος κατά την έννοιαν τής έπομένης παραγράφου και έπραγματοποίησε χρόνον ασφαλίσσεως, ὁ μὲν μισθωτὸς οδηγὸς πέντε τουλά- χιστον έτών, ἐξ ὧν εν τουλάχιστον έτος κατά την τελευ- ταίαν πρὸ τής υποβολῆς τής αίτήσεως τριετίαν, ὁ δὲ οδηγὸς ιδιοκτῆτης ή έκμεταλλευτῆς Δ.Χ. αὐτοκινήτου άνευ διπλώ- ματος ὁ μὴ έργασθῆς ἐπὶ πενταετίαν ως μισθωτὸς οδηγὸς δέκα τουλάχιστον έτών.

2. 'Ο ήσφαλισμένος θεωρεῖται ανάπηρος διὰ τήν έφαρ- μογήν τῶν διατάξεων τής προηγούμενης παραγράφου, εάν λόγω παθήσεως ή βλάβης ή εξασθενήσεως σωματικῆς ή πνευματικῆς εξαμήνου τουλάχιστον κατ' ιατρικὴν πρόβλε- ψιν διαρκείας, καταστῇ άνίκανος διὰ τήν άσκησιν τοῦ επαγ- γέλματος.

3. 'Εάν ή άνικανότης πρὸς εργασίαν ὀφείλεται εις βίαιον συμβάν έπελθὸν κατά τήν εκτέλεσιν τής εργασίας ή ἐξ άφορμῆς αὐτῆς, διὰ τήν χορήγησιν συντάξεως δὲν απαι- τεῖται ή πραγματοποίησις τοῦ καθοριζομένου εν παρ. 1 τοῦ παρόντος άρθρου χρόνου ασφαλίσσεως.

'Εάν ή άνικανότης πρὸς εργασίαν ὀφείλεται εις βίαιον συμβάν μὴ έπελθὸν ὁμως εν τῇ εκτέλει ή ἐξ άφορμῆς τής εργασίας, διὰ τήν χορήγησιν συντάξεως άρκει ή πρα- γματοποίησις τοῦ ήμίσεος μόνον τοῦ χρόνου ασφαλίσσεως τοῦ καθοριζομένου εν παρ. 1 τοῦ παρόντος άρθρου.

4. 'Εάν ὁ ήσφαλισμένος κατέστη ανάπηρος ἐκ προθέ- σεως ή συνεπεία πλημμελήματος ή κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, άποδεικνύεται δὲ ή ένοχή του δι' άμετακλήτου δικαστικῆς αποφάσεως, δὲν δικαιούται συν- τάξεως λόγω αναπηρίας. 'Εάν ὁμως υπάρχωσι πρόσωπα ἐκ τῶν εν άρθρῳ 13 τοῦ παρόντος αναφερομένων, δικαιούν- ται ταῦτα τής συντάξεως ής θὰ έδικαιούντο εις περίπτωσιν θανάτου τοῦ ήσφαλισμένου.

"Αρθρον 13.

Συνταξιοδότησις λόγω θανάτου.

1. 'Εν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγω ανα- πηρίας ή γήρατος ή ήσφαλισμένου έχοντος πραγματοποιή- σει χρόνον ασφαλίσσεως πέντε τουλάχιστον έτών δικαιούν- ται συντάξεως κατὰ τὰς έπομένας παραγράφους :

α. 'Η χήρα ή ὁ άπορος και ανάπηρος χήρος οὔτινος ή συντήρησις έβάρυνε κυρίως τήν θανοῦσαν.

β. Τὰ χήριμα νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, άναγνωρισθέν- τα και υίοθετηθέντα τέκνα, ἐφ' ὅσον ή υίοθεσία έλαβε χώραν εν τουλάχιστον έτος πρὸ τοῦ θανάτου ή τής χορηγήσεως τής συντάξεως εις τὸν θετὸν πατέρα και ἐπὶ θανάτου ήσφα- λισμένης ή συνταξιούχου και τὰ φυσικά αὐτῆς τέκνα, μέχρι τής συμπληρώσεως τοῦ 18ου έτους τής ηλικίας των ή τής πρὸ τούτου συνάψεως γάμου, ἐφ' ὅσον εις άπάσας τὰς περι- πτώσεις δὲν λαμβάνουν έτέραν σύνταξιν ἐκ τοῦ ΤΣΑ.

γ. Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου ὀρφανοὶ πατρὸς και μητρὸς έγγονοι και προ- γονοὶ ἐφ' ὅσον οὔτοι συνετηροῦντο κυρίως υπό τοῦ θανόντος ή τής θανούσης, υπό τὰς άνω προϋποθέσεις.

Τὰ πρόσωπα τῶν άνωτέρω περιπτώσεων β και γ δικαι- οῦνται συντάξεως μέχρι τοῦ 25ου έτους τής ηλικίας ἐφ' ὅσον εξακολουθοῦν τὰς σπουδὰς των εις άνεγνωρισμένας υπό τοῦ Κράτους Σχολὰς 'Επιστημονικῆς, 'Επαγγελματικῆς ή Τεχνικῆς 'Εκπαιδεύσεως.

Προκειμένου περί τέκνων έγγονῶν και προγονῶν άνικάνων πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν εργασίαν ή σύνταξις καταβάλ- λεται και μετὰ τήν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου έτους τής ηλικίας.

δ. Οἱ γονεῖς εάν εἶναι άποροι και συνετηροῦντο κυρίως υπό τοῦ θανόντος, ὁ δὲ πατήρ εἶναι άνίκανος πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν εργασίαν.

Οἱ θετοὶ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως ἐφ' ὅσον ή υίοθεσία έλαβε χώραν τρία τουλάχιστον έτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ υίοθετηθέντος τέκνου.

2. 'Η χήρα ή ὁ χήρος σύζυγος δὲν δικαιούνται συντάξεως εάν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου ή τής συζύγου ἐπῆλθε πρὸ τής παρόδου ἐξ μηνῶν ἀπὸ τής τελέσεως τοῦ γάμου ἐκτὸς εάν :

α. 'Ο θάνατος ὀφείλεται εις βίαιον συμβάν.

β. 'Υφισταμένου γάμου έγεννήθη ή διὰ τοῦ γάμου ένο- μιμοποιήθη τέκνον.

γ. 'Η χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελεῖ εις κατὰ- στασιν έγκυμοσύνης και

δ. 'Ο θανὼν ή θανοῦσα έλάμβανε κατὰ τήν τέλεσιν τοῦ γάμου σύνταξιν αναπηρίας ή γήρατος ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τής παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τής τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς εάν και εν τῇ περιπτώσει ταῦτη συντρέχη λόγος τις ἐκ τῶν άνωτέρω υπό στοιχεῖα α, β, και γ, αναφερομένων.

"Αρθρον 14.

Ποσὸν συντάξεως γήρατος και αναπηρίας.

1. Τὸ ποσὸν τής υπό τοῦ ΤΣΑ χορηγουμένης βασικῆς μηνιαίας συντάξεως λόγω γήρατος και αναπηρίας εις τὸν δικαιούχον συντάξεως, καθορίζεται ἴση πρὸς 100% τής υπό τοῦ ΙΚΑ άπονεμητέας κατὰ τήν 1.1.1974 βασικῆς συντάξεως λόγω γήρατος ή αναπηρίας εις ήσφαλισμένου του έχοντα τὸν αὐτὸν χρόνον ασφαλίσσεως και κατ' άνώτατον ὅριον μέχρι 37 έτών και μισθὸν 6.000 δρχ. μηνιαίως, λαμβα- νομένου ὑπ' ὅψιν διὰ τὸν τοιοῦτον ὑπολογισμὸν ποσοστοῦ προσαυξήσεως μόνον 10%.

2. Κατὰ τήν πρώτην περίοδον έφαρμογῆς τοῦ παρόντος Ν.Δ/τος, τὸ υπό τής προηγούμενης παραγράφου προβλεπό- μενον ποσοστὸν ὀρίζεται :

α. Εἰς 70% προκειμένου περί συντάξεων ὧν ή έναρξίς ἐμπίπτει εις τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τής ισχύος τοῦ παρόντος μέχρι 31.12.1974 και

β. Εἰς 85% προκειμένου περί συντάξεων ὧν ή έναρξίς ἐμπίπτει εις τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1.1.1975 ἔως 31.12. 1975.

3. Τὸ ποσὸν τής συντάξεως λόγω γήρατος και αναπηρίας προσαυξάνεται :

α. Κατὰ ποσὸν δρχ. (300) μηνιαίως, ἐφ' ὅσον ὁ συντα- ξιούχος εἶναι έγγαμος, ή δὲ σύζυγός του δὲν άσκει έπάγ- γελμά τι ή δὲ εἶναι συνταξιούχος 'Ασφαλιστικοῦ 'Οργανι- σμοῦ ή Ν.Π.Δ.Δ. ή τοῦ Δημοσίου.

β. Κατὰ ποσὸν δρχ. (200) δι' ἑκαστον τέκνον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου έτους τής ηλικίας των, ἐφ' ὅσον

είναι άγχυμα και δέν άσχοϋν επάγγελμά τι ή δέν λαμβάνει δι' αυτά προσάξουσιν, ο έτερος τών συζύγων άν είναι συνταξιούχος ή δέν λαμβάνουν τά ίδια σύνταξιν έξ ασφαλιστικού Όργανισμοϋ ή τοϋ Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ.

4. Ό καθορισμός τοϋ ποσού τής συντάξεως λόγω άναπηρίας ένεργείται : ύπολογιζομένου ως χρόνου άσφαλίσεως κατ' ελάχιστον 25 έτών, έφ' όσον τó ποσοστόν άναπηρίας είναι έλασσον τών 67% και 30 έτών, έφ' όσον τó ποσοστόν άναπηρίας είναι μετζον τών 67%.

5. Τó ποσόν τής καταβαλλομένης ύπό τοϋ ΤΣΑ βασικής μηνιαίας συντάξεως λόγω άναπηρίας προσανξάνεται κατá 50% έφ' όσον ο άνάπηρος εύρίσκεται διαρκώς εις κατάστασιν άπαιτούσαν συνεχή επίβλεψιν, περιποίησιν και συμπάραστασιν έτέρου προσώπου (άπόλυτος άναπηρία).

6. Οϋδεις δύναται νά λαμβάνη παρά τοϋ ΤΣΑ περισσοτέρας τής μιáς συντάξεως έξ ιδίας αύτοϋ εργασίας.

Έάν ο ήσφαλισμένος δικαιούται πλειόνων συντάξεων έξ ιδίας εργασίας λαμβάνει τήν μεγαλυτέραν.

Άρθρον 15.

Ποσόν συντάξεως λόγω θανάτου.

1. Τó ποσόν τής ύπό τοϋ ΤΣΑ χορηγουμένης βασικής μηνιαίας συντάξεως λόγω θανάτου όρίζεται ως άκολούθως :

α. Τó ποσόν τής συντάξεως εις ήν δικαιούται ή χήρα ή ο χήρος ίσοϋται πρós τά 70% τοϋ ποσού τής συντάξεως ήν έλάμβανεν ο θανών ή ή θανοϋσα ή ής θά έδικαιούτο ο θανών ήσφαλισμένος άν κατá τήν ήμέραν τοϋ θανάτου καθίστατο άνάπηρος, μη συνυπολογιζομένου τοϋ επιδόματος τής παρ. 5 τοϋ άρθρου 14.

β. Τó ποσόν τής συντάξεως ήν δικαιούται έκαστον τέκνον ίσοϋται πρós τά 20% τοϋ ποσού τής συντάξεως ήν έλάμβανεν ο θανών (ή θανοϋσα) ή ής θά έδικαιούτο οϋτος (αϋτη) κατá τά έν τή προηγούμενη περιπτ. α' όρίζόμενα.

Προκειμένου όμως περι τέκνου όρφανού έξ άμφοτέρων τών γονέων ή όρφανού πατρός τέκνου, οϋτινος ή μήτηρ ήλθεν εις νέον γάμον, ή ως άνω σύνταξις τέκνου τριπλασιάζεται.

Τó σύνολον πάντως τών συντάξεων τής χήρας ή τοϋ χήρου και τών τέκνων δέν δύναται νά υπερβαίνη τó ποσόν τής συντάξεως τοϋ θανόντος ή τής θανούσης και μη ύπαρχούσης χήρας ή χήρου δικαιουμένης συντάξεως τά 80% τής έν λόγω συντάξεως.

Έάν τó σύνολον τών συντάξεων υπερβαίνη τά όρια τοϋ προηγούμενου εδαφίου ή σύνταξις έκάστου δικαιουμένου μειούται αναλόγως.

γ. Οί περι όν αί περιπτ. γ' και δ' τής παρ. 1 τοϋ άρθρου 13 έγγονοι, προγονοι και γονείς δικαιούνται συντάξεως άν δέν ύπάρχουν χήρα ή χήρος ή τέκνα δικαιούμενοι συντάξεως ή ύπαρχόντων ταιούτων άν δια τής ίκανοποιήσεως τών εις σύνταξιν δικαιωμάτων αύτών δέν έξαντλήται τó ποσόν τής συντάξεως τοϋ θανόντος ή τής θανούσης.

δ. Τó ποσόν τής συντάξεως έκάστου έγγονού, προγονού, τοϋ πατρός και τής μη χήρας μητρός ίσοϋται πρós 20% τής συντάξεως τοϋ θανόντος ή τής θανούσης δι' έκαστον έξ αύτών, τής δέ χήρας μητρός πρós τά 40% τής αύτης συντάξεως, χωρίς όμως τó σύνολον τών συντάξεων τών έγγονών και γονέων νά δύναται νά υπερβή έν μέν τή πρώτη περιπτώσει τής προηγούμενης περιπτ. γ', τά 80% τής συντάξεως τοϋ θανόντος ή τής θανούσης, έν δέ τή δευτέρα περιπτώσει τó ποσόν τó άπομένον εκ τής έν λόγω συντάξεως μετά τήν ίκανοποίησιν τοϋ εις σύνταξιν δικαιώματος τής χήρας ή τοϋ χήρου ή τών τέκνων. Έάν τó σύνολον τών συντάξεων υπερβαίνη τ' άνωτέρω όρια ή σύνταξις έκάστου δικαιουμένου μειούται αναλόγως.

2. Πρόσωπα εκ τών κατá τó παρόν άρθρον δικαιουμένων συντάξεως στεροϋνται παντός επ' αύτης δικαιώματος, άν δι' άποφάσεως Ποινικού Δικαστηρίου ήθελον καταδικασθή

άμετακλήτως δια πρόξιν, άποτέλεσμα τής όποίας ύπάρξεν ο θάνατος τοϋ ήσφαλισμένου, ή τοϋ συνταξιούχου.

Άρθρον 16.

Γενικά Διατάξεις.

Τά άπαιτούμενα δι' έκάστην περίπτωσηιν έτη άσφαλίσεως πρós καθορισμόν τοϋ ποσού τής συντάξεως λογίζονται συμπληρωμένα και άν έλλείπη εκ τοϋ τελευταίου τούτων διάστημα μη υπερβαίνον τó έξάμηνον.

Άρθρον 17.

Έναρξίς - Λήξις - Άναστολή Συντάξεως.

1. Η καταβολή τών συντάξεων λόγω γήρατος ή άναπηρίας άρχεται από τής πρώτης τοϋ μηνός τοϋ έπομένου εκείνου καθ' όν υπεβλήθη εις τó ΤΣΑ ή περι συνταξιοδότησεως αίτησις, μετ' αύτης δέ και ή επαγγελματική άδεια ίκανότητος όδηγοϋ αυτοκινήτου προκειμένου περι ήσφαλισμένου κεκτημένου επαγγελματικήν άδειαν ίκανότητος όδηγοϋ αυτοκινήτου, και ή άδεια εκπαιδευτοϋ όδηγών αυτοκινήτων προκειμένου περι ήσφαλισμένου εκπαιδευτοϋ όδηγών αυτοκινήτων.

Η καταβολή τής συντάξεως λόγω θανάτου άρχεται από τής πρώτης τοϋ μηνός τοϋ έπομένου εκείνου καθ' όν επήλθεν ο θάνατος μη δυναμένης πάντως ν' άνατρέξη εις χρόνον άπώτερον τοϋ έτους από τής ύποβολής τής αίτήσεως περι άπονομής συντάξεως.

2. Έν περιπτώσει ύπάρξεως όφειλης τοϋ αίτούντος προκειμένου περι χορηγήσεως συντάξεως λόγω γήρατος ή άναπηρίας ή τοϋ θανόντος, προκειμένου περι χορηγήσεως συντάξεως λόγω θανάτου εκ καθυστερουμένων ασφαλιστικών εισφορών, ή εκ πάσης άλλης αίτίας, ή καταβολή τής συντάξεως άρχεται από τής πρώτης τοϋ μηνός τοϋ έπομένου εκείνου έντός τοϋ όποίου συνετελέσθη ή πλήρης έξόφλησις τής όφειλης.

3. Τó δικαίωμα εις σύνταξιν λήγει εις τó τέλος τοϋ μηνός καθ' όν έλαβε χώραν ο θάνατος τοϋ συνταξιούχου ή ο άνάπηρος έπαυσε νά πληροί τás προϋποθέσεις τοϋ άρθρου 12 ή επί χήρας εις τó τέλος τοϋ μηνός καθ' όν συνήψε νέον γάμον και επί τέκνων έγγονών και προγονών εις τó τέλος τοϋ μηνός καθ' όν συνεπλήρωσαν τά κατá τás περιπτώσεις β' και γ' τής παρ. 1 τοϋ άρθρου 13 τοϋ παρόντος νόμου όρια ήλικίας κατá τás έν αύταις διακρίσεις ή πρó τών όρίων τούτων συνήψαν γάμον.

4. Άναστέλλεται ή καταβολή τής συντάξεως έφ' όσον ο συνταξιούχος τυγχάνει ιδιοκτήτης χρησιούχος ή εκμεταλλευτής πλέον τοϋ ένός άκεραίου έπιβατικού αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ή πλέον τοϋ ένός λεωφορείου δημοσίας χρήσεως ή φορτηγοϋ αυτοκινήτου άνω τών έξ τόνων ή ποσοστόν πλειόνων αυτοκινήτων τής αύτης κατηγορίας υπερβαίνόντων έν τῷ συνόλῳ τά άνωτέρω καθοριζόμενα όρια.

Προκειμένου περι κατοχής ποσοστών αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως διαφόρων κατηγοριών ή καταβολή τής συντάξεως άναστέλλεται εκτός άν ή κατοχή περιορισθῇ εις ποσοστόν τής αύτης κατηγορίας αυτοκινήτου και εις τά άνω καθοριζόμενα όρια.

5. Ό χρόνος άναστολής τής καταβολής τής συντάξεως λόγω γήρατος λογίζεται ως χρόνος άσφαλίσεως, έστω και άν κατεβλήθησαν εισφοράι.

Άρθρον 18.

Διαδικασία βεβαιώσεως άναπηρίας.

1. Άρμόδια όργανα δια τήν διαπίστωσιν τής άνικανότητος προκειμένης άπονομής συντάξεως τυγχάνουν αί

κατὰ τόπον Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ τοῦ ΙΚΑ μέχρι συστάσεως Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν παρὰ τῷ ΤΣΑ.

2. Ἡ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξετάζουσα τὸν ἀσθενῆ ἀποφαίνεται ἐγγράφως περὶ τοῦ εἴδους τῆς παθήσεως αὐτοῦ, τῆς ἐντεῦθεν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν καὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητος περὶ τῆς κατὰ πρόβλεψιν διαρκείας τῆς ἀνικανότητος, ὡς ἐπίσης καὶ ἐὰν ὁ ἐξεταζόμενος ὢν ἀνίκανος διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ αὐτοκινητιστοῦ εἶναι ἀνίκανος διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν διαρκῶς ἢ προσκαίρως.

3. Τὴν ἀπόφασιν τῆς Πρωτοβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ προσβάλλωσιν ἐνώπιον Δευτεροβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της εἴτε ὁ ἡσφαλισμένος ἐφ' ὅσον φρονεῖ ὅτι καίτοι ἀσθενὴς ἐκρίθη ὑγιὴς ἢ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν δι' ἐλάσσονα τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του ἀπαιτουμένου χρόνου, εἴτε τὸ Ταμεῖον ἐφ' ὅσον κρίνῃ ὅτι ὁ ἐξετασθεὶς ἡσφαλισμένος ἐκρίθη ἀνίκανος χωρὶς νὰ εἶναι πράγματι τοιοῦτος ἢ ἐκρίθη ἀνίκανος διὰ χρόνον μείζονα τοῦ δικαιολογουμένου ἐκ τῆς παθήσεώς του.

Δι' ἐκάστην ὑποβαλλομένην παρ' ἡσφαλισμένου αἴτησιν ἀναθεωρήσεως καταβάλλεται παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον παράβολον ἐκ δρχ. 100 ὅπερ ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἐν λόγῳ αἰτήσεως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Ταμείου, ἄλλως ἀποδίδεται.

4. Ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τε τὸν ἡσφαλισμένον καὶ τὸ Ταμεῖον καὶ δὲν δύνανται οὗτος πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξαμήνου τοῦλάχιστον ἀφ' ἧς ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τελεσίδικως νὰ κριθῇ ἐκ νέου.

Ἐὰν μεταγενεστέρως προκύβουν στοιχεῖα ὅτι ἀποκατεστάθῃ ἡ ὑγεία τοῦ λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχου, καίτοι ὁ προβλεφθεὶς χρόνος ἀνικανότητος αὐτοῦ δὲν ἔληξεν εἰσέτι, δύνανται τὸ Δ.Σ. δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ καλέσῃ καὶ παραπέμψῃ τοῦτον πρὸς ἐπανεξέτασιν εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν ἣτις ἐξέδωκε τὴν τελεσίδικον ἀπόφασιν.

Ἐὰν ὁ ἐπανεξετασθεὶς κριθῇ ὑγιὴς, ἀποφασίζεται ἡ διακοπὴ τῆς συντάξεώς του.

5. Κατ' ἐξαιρέσιν δὲν ὑπόκεινται εἰς περαιτέρω ἐξέτασιν οἱ συνταξιούχοι, ἐφ' ὅσον παρῆλθε πενταετία ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐξετάσεώς των ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ συνεπλήρωσαν τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 19.

Παραγραφή.

1. Ἀπαιτηται δόσεις συντάξεως μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἔτους ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

2. Πᾶσα οἰαδήποτε ἄλλη κατὰ τοῦ ΤΣΑ ἀπαίτησις παραγράφεται μετὰ πενταετίαν.

Ἄρθρον 20.

Ἐκχώρησις — Κατάσχεσις.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις ἢ ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ ΤΣΑ χορηγουμένων συντάξεων. Μόνον προκειμένου περὶ διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων, ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τοῦ ἐνὸς τετάρτου (1/4) τούτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου.

2. Συμψηφισμὸς μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ ΤΣΑ χορηγουμένας συντάξεις ἐπιτρέπεται πρὸς ἀπόσβεσιν ὀφειλῶν τῶν ἡσφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων πρὸς τὸ ΤΣΑ, ὁ δὲ συμψηφισμὸς οὗτος ἐνεργεῖται κατὰ δόσεις, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβοῦν τὸ 1/3 ταύτης, κατὰ ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, συνολικῶς δὲ προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἐξ ἀδικήματος.

3. Καταβληθέντα ἀχρεωστήτως διὰ συντάξεις πρὸς ἐπιστρέφονται εἰς τὸ ΤΣΑ.

Δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. νὰ καθορισθῇ ἡ ἐπιστροφή εἰς δόσεις ὧν ὁ ἀριθμὸς καθορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως μὴ δυνάμενος νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν 24.

Ἄρθρον 21.

Τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐνστάσεων.

1. Κατ' ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ ΤΣΑ ἐκδιδομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις ἐνστάσεως ἐνώπιον τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων.

2. Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐνστάσεων δύνανται νὰ συνιστῶνται Τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐνστάσεων παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τοῦ ΤΣΑ καὶ τοῖς Τοπικοῖς Ὑποκαταστήμασι αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑ.

3. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὀρίζεται ἡ σύνθεσις, ὁ τρόπος συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας, ἡ διάρκεια τῆς θητείας τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων, οἱ λόγοι ἐκπτώσεως τῶν μελῶν τούτων ἢ τοπικῇ ἀρμοδιότης αὐτῶν, ἡ προθεσμία ἀσκήσεως τῶν ἐνστάσεων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Διὰ Π. Δ/των, ἐκδιδομένων κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ ἕτεραι ἀρμοδιότητες εἰς τὰς Τοπικὰς Ἐπιτροπὰς Ἐνστάσεων.

5. Μέχρις ἐνάρξεως λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῶν ἢ ὡσάνκτις αὗται δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν λειτουργοῦν, αἱ περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐνστάσεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑ.

6. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καθορίζεται ἡ ἀμοιβὴ τῶν μετεχόντων εἰς τὰς Τοπικὰς Ἐπιτροπὰς Ἐνστάσεων.

Ἄρθρον 22.

Ἐπιτροπαὶ Ἐφέσεων.

1. Κατ' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑ ἐκδιδομένων ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν καὶ συνταξιοδοτικῶν περιπτώσεων καὶ τοιούτων περὶ ὧν ἡ παρ. 10 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων, ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις ἐφέσεως ἐνώπιον τῆς παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τοῦ ΤΣΑ ἐδρευούσης Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων.

Δικαίωμα ἐφέσεως ἔχουν ὁ προσφεύγων κατὰ τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐφέσεων ἀποτελεῖται :

α. Ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἢ ἀνωτάτου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὡς Πρόεδρου.

β. Ἐξ ἐνὸς Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἢ προσώπου εἰδικοῦ περὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ θέματα.

γ. Ἐκ τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

δ. Ἐκ δύο ἡσφαλισμένων, ἐνὸς ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἰδιο-

κτητών αυτοκινήτων και ενός εκ της τάξεως των μισθωτών οδηγών αυτοκινήτων.

ε. Έξ ενός ανωτέρου υπαλλήλου του ΤΣΑ ως εισηγητού άνευ ψήφου.

Καθήκοντα Γραμματέως εκτελεί υπάλληλος του Ταμείου μέχρι και του βου βαθμού.

3. "Απαντα τὰ μέλη της ανωτέρω Έπιτροπής μετ' ισαρίθμων αναπληρωτών διορίζονται δι' αποφάσεως του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών δημοσιευομένης εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Τὰ εκ των ήσφαλισμένων μέλη λαμβάνονται εκ τριπλασίου αριθμού προσώπων, υποδεικνυομένων, προκειμένου μὲν περὶ ήσφαλισμένων ιδιοκτητών, υπό της Γ.Σ.Ε.Α.Ε., προκειμένου δὲ περὶ των ήσφαλισμένων μισθωτών οδηγών υπό της Γ.Σ.Ε.Ε. προτάσει της Π.Ο.Υ.Π.Α.

Έν περιπτώσει μὴ υποδείξεως των ανωτέρω προσώπων υπό των ως άνω Όργανώσεων εντός 10ημέρου από της προσκλήσεως του Έπουργείου Κοινωνικών Έπηρεσιών, ταύτα διορίζονται άπ' ευθείας.

Κανονισμός θέλει όρίσει τὰ της λειτουργίας και διαδικασίας εν γένει της Έπιτροπής Έφέσεων. Μέχρις εκδόσεως τούτου ισχύουσιν αὶ κείμεναι διατάξεις.

"Άρθρον 23.

Έπογραφή Έπαγγελματιών Αυτοκινητιστών.

1. Έντός εξ (6) μηνών από της δημοσιεύσεως του παρόντος διενεργηθήσεται γενική άπογραφή άπάντων των επαγγελματιών αυτοκινητιστών της Χώρας (μισθωτών οδηγών αυτοκινήτων και άυτοτελώς άπασχολουμένων).

2. "Απαντα τὰ ανωτέρω πρόσωπα είτε είναι έγγεγραμμένα εις τὰ Μητρώα του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών (ΤΣΑ) είτε όχι υποχρεούνται όπως υποβάλουν εις τὰς κατά τόπους Έπηρεσίας του ΤΣΑ εντός της ανωτέρω προθεσμίας άπογραφικήν υπεύθυνον δήλωσιν δεόντως συμπληρωμένην.

3. Δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ έγκρινομένης υπό του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών, καθορισθήσονται ό τύπος, τὰ στοιχεΐα και τὸ περιεχόμενον της άπογραφικής δηλώσεως, ό τρόπος και ή διαδικασία διενεργείας της άπογραφής ως και πᾶν έτερον στοιχείον όπερ ήθελε κριθή άπαραίτητον διὰ την ολοκλήρωσιν της άπογραφής.

"Άρθρον 24.

Κανονισμοί.

Πάντες οί υπό του παρόντος νόμου προβλεπόμενοι Κανονισμοί εκδίδονται, τροποποιούνται και συμπληρούνται δι' αποφάσεων του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ και του παρὰ τῷ Έπουργείῳ Κοινωνικών Έπηρεσιών Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως, δημοσιευομένων εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

"Άρθρον 25.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

1. Αὶ μέχρις ενάρξεως ισχύος του παρόντος άπονεμμένας συντάξεις εις συνταξιούχους του ΤΣΑ πληροῦντας τὰς υπό του παρόντος καθοριζόμενας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως, πλην της ήλικίας, άναπροσαρμόζονται κατά ποσόν από της πρώτης του τετάρτου από της δημοσιεύσεως του παρόντος μηνός, συμφώνως πρὸς τὰς οικείας περὶ ύπολογισμού των συντάξεων διατάξεις του παρόντος βάσει των έτών της συνταξίμου ύπηρεσίας άτινα ελήφθησαν ύπ' όψιν κατά την άπονομήν της συντάξεως και πάντως διὰ χρόνον συντάξιμον οὐχὶ μείζονα των 37 έτών.

Αὶ κατά τ' ανωτέρω άναπροσαρμόζόμεναι συντάξεις προσαυξάνονται κατά ποσόν διὰ της χορηγήσεως των υπό των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 14 του παρόντος προβλεπομένων οικογενειακῶν έπιδομάτων.

Διὰ τούς μὴ πληροῦντας τὰς χρονικὰς προϋποθέσεις του παρόντος εφαρμόζονται αὶ περὶ κατωτάτων όρίων συντάξεων ισχύουσιν διατάξεις.

2. Έπαγγελματῖαι οδηγοὶ και ιδιοκτῆται αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως Δωδεκανήσου, μὴ άσκήσαντες τὸ δικαίωμα άναγνωρίσεως ως συνταξίμου του κατά την παρ. 1 του άρθρου 17 του Νόμου 4497/1966, χρόνου επαγγελματικῆς άπασχολήσεώς των, εντός της υπό των ανωτέρω διατάξεων όριζομένης προθεσμίας, δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ άσκήσωσι τούτο εντός έτους από της δημοσιεύσεως του παρόντος κατά τὰ υπό της αὐτῆς παραγράφου του αὐτοῦ άρθρου όριζόμενα.

3. Είσοφοι του στοιχ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4197/61 ως έτροποποιήθη υπό της παρ. 2 του άρθρου 17 Ν. 4497/66 και του στοιχ. θ' της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4197/61, καταβληθεΐσαι μέχρι της ισχύος του παρόντος υπό συνιδιοκτήτου αυτοκινήτου Δ.Χ. διὰ την άπασχόλησιν, ως οδηγού του κοινού αυτοκινήτου του έτέρου συνιδιοκτήτου, ως και υπό έμμέσων συνταξιούχων, δὲν άναζητούνται ούτε επιστρέφονται.

"Άρθρον 26.

Τελικαὶ Διατάξεις.

1. Ό συντάξιμος μισθὸς και τὸ ποσοστὸν τούτου βάσει του όποίου κανονίζονται αὶ συντάξεις των τακτικῶν υπαλλήλων του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών και του Όργανισμοῦ Έλέγχου των δι' αυτοκινήτων Συγκοινωνιῶν, ύπολογίζονται κατά τὰ εκάστοτε ισχύοντα διὰ τούς τακτικούς υπαλλήλους του Ίδρύματος Κοινωνικῶν Ασφαλίσεως.

Η διάταξις αὕτη έχει εφαρμογήν και ἐπὶ των ήδη συνταξιούχων υπαλλήλων του ΤΣΑ και ΟΕΑΣ.

2. Η διάταξις του πρώτου έδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 13 του Ν.Δ. 3768/1957 εφαρμόζεται και ἐπὶ των τακτικῶν υπαλλήλων του ΤΣΑ εις πᾶσαν περίπτωσιν άναγνωρίσεως προϋπηρεσίας αὐτών εις τὸ Δημόσιον ή Ν.Π.Δ.Δ. ως και της παρὰ τῷ ΤΣΑ ύπηρεσίας των.

3. Αὶ διατάξεις της περιπτώσεως α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Α.Ν. 1854/1951 ως έτροποποιήθη διὰ της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 3768/1957 ως και του Β.Δ. 665/1962 εφαρμόζονται άναλόγως και ἐπὶ των τακτικῶν υπαλλήλων του ΤΣΑ.

"Άρθρον 27.

Έξουσιοδοτικαὶ διατάξεις.

1. Διὰ Π. Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ και γνώμην του παρὰ τῷ Έπουργείῳ Κοινωνικῶν Έπηρεσιών Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως ρυθμίζονται:

α. Τὰ του ύψους, της βεβαιώσεως, της εισπράξεως και των συνεπειῶν καθυστερήσεως καταβολῆς των ασφαλιστικῶν εισφορῶν, αὶ προϋποθέσεις, ή έκτασις, τὸ ύψος, ή διαδικασία χορηγήσεως, οί λόγοι έκπτώσεως, άναστολῆς και διακοπῆς των παροχῶν, τὸ ύψος του άνωτάτου όρίου συντάξεως, ό χρόνος ενάρξεως και λήξεως των δικαιωμάτων και τὰ της παραγραφῆς των αξιώσεων ἐπὶ τὰς παροχάς, ως και οί όροι και αὶ προϋποθέσεις άναγνωρίσεως και έξαγορᾶς συνταξίμου χρόνου επαγγελματικῆς άπασχολήσεως.

β. Πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 28.

Καταργούμεναι διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ Ν.Δ. 4197/61 καὶ πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀντικειμένη τῷ παρόντι, πλὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 4 καὶ 5 τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Ν. 817/1943 καὶ τοῦ ἀπὸ 12-15/2/1936 Π. Δ/τος «περὶ Κανονισμοῦ συντάξεων ὑπαλλήλων ΤΣΑ».

2. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων Π. Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ κείμεναι κανονιστικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα

τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται εἰδικῶς ἐν τῷ παρόντι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΡΑΛΛΗΣ, ΗΛ. ΜΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΤΕΤΕΝΕΣ, ΒΑΣ. ΤΣΟΤΜΠΑΣ, ΣΤΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, ΓΕΩΡΓ. ΤΣΟΤΜΑΝΗΣ, ΔΗΜ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ, ΠΑΝ. ΧΡΗΣΤΟΥ, ΤΖΩΡ. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ, ΠΑΝ. ΠΑΠΑΡΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΡ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡΤΦ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, ΑΛΕΞ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι :

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. .	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	6.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοήθειας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἐξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	25
6. » » Παράρτημα	»	15
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσεῖναι κατὰ δραχ. 15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γ' Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπόμενων ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφοροῦντων εἰς προσωρινὰς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939. .	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν .	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπικτασεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγίσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἀνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II Εἰς τὸ Τέταρτον τεύχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400
--	---	-----

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοήθειας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὀρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπου, μερίμνη τοῦ ενδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπου ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟ-ΓΕΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε.Τ.

ΧΡ. ΛΑΓΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ